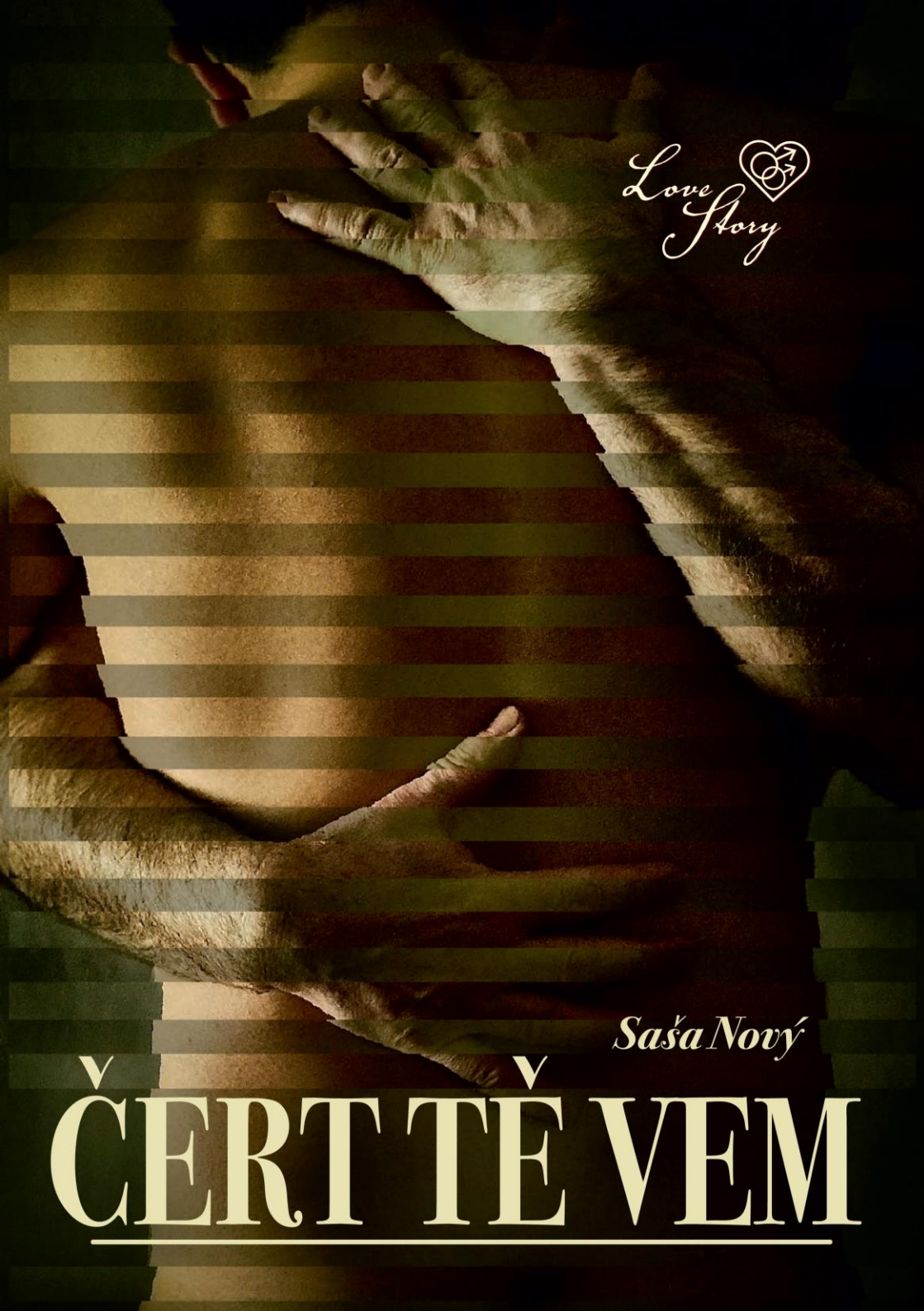

Love Story

Saša Nový

ČERT TĚ VEM

Saša Nový

ČERT TĚ VEM

1. kapitola - Nečekaný výdělek

„Jděte do prdele,“ ulevil si Michal nadávkou a znechuceně vypnul počítač. Od čtyř hodin, co přišel z práce, seděl u něj a chatoval.

A jako skoro pokaždé z toho byl otrávený. Většinou se tu debata točila kolem sexu, ale když mělo dojít na realitu, nebylo z toho nic. A když už přece jenom někdo o tom jenom nepovídal, tak to byl buď nějaký člověk, o kterého nestál Michal, nebo který zase pro změnu nestál o Michala. I když ta druhá varianta nenastávala tak často.

Michalovi nešlo o vztah, ten nehledal. Zajímal ho jen sex, zábava a potěšení. Sex miloval a klidně ho mohl mít denně, ale i když se druhým hodně líbil, neměl vždycky jenom štěstí. Byl si vědom toho, že je pěkný, a tak si dost vybíral. Ale zrovna dnes cítil, že by si ho chtěl užívat, až by plakal. Snad by i sbalil prvního, trochu slušně vypadajícího kluka, a s chutí by si to užil.

Znuděně si zapálil cigaretu a natáhl se na sedačku. Ovladačem pustil DVD, kde bylo porno. Během chvilky zjistil, že i když se tam střídala spousta pěkných kluků v různých pozicích a polohách, stejně mu to nemohlo na-

hradit hezkého živého kluka. Nejdříve měl Michal chuť onanovat, ale nakonec si to rozmyslel. Otráveně se zvedl a vydal do kuchyně. Cestou si pustil cédečko.

Když si v kuchyni nalil pořádnou porci Cinzana, hodil do sklenice několik kostek ledu a vrátil se zpět do pokoje. Cestou zabloudil pohledem na hodiny na stěně. Bylo osm hodin večer. Venku za okny už se setmělo, a i když nebyla zrovna zima, březnové večery ještě nepatřily k nejteplejším.

Posadil se do křesla a zaposlouchán do hudby upíjel ze skleničky, pokuřoval cigaretu, a civěl kamsi do prázdna.

Michal se necítil často opuštěný a společnost lidí vyhledával jen ve chvílích, kdy mu to mohlo něco přinést. Kromě několika běžných známých neměl v podstatě žádné kamarády a přátele. Většinou mu ani moc nechyběli. Byl toho názoru, že každému jde jen o prachy, sex a požitky. A za ta léta si v sobě tento názor upevnil natolik, že se jím začal řídit sám.

Za ty dva roky, co žil v Praze, se mu nedařilo špatně. Byt, který zdědil po babičce, byl pěkný. Ty dva pokoje s kuchyní mu bohatě stačily. Práci měl taky slušnou. Na to, že mu bylo teprve čtyřicet, si vydělával dost slušně. Je pravda, že toho moc neušetřil, protože si rád užíval. Spoustu peněz utratil za oblečení, kosmetiku a dost jich nechal i po různých podnicích, které často navštěvoval. Přesto si nežil špatně.

O tom, že je na kluky, věděl Michal už od střední školy. Nikdy si z toho moc hlavu nedělal, to nepatřilo k jeho povaze. Brzy se to dozvěděli i rodiče. Ti se s tím však nemohli smířit. Navíc život na malém okresním městě byl takový, že tu věděl každý o každém skoro všechno. Proto když zemřela tátova maminka a zůstal po ní v Praze byt a Michal projevil zájem, že by se tam nastěhoval, moc mu v tom nebránili. Svým způsobem to Michalovi rodiče brali jako vysvobození. Co kdyby se někdo dozvěděl, že jejich jediný syn je gay? To by byl podle jejich názoru konec kariéry okresních úředníků, na které si tolik zakládali.

Michal dopil skleničku a zvedl se, že si nalije další. Když však došel do kuchyně, rozmyslel si to. Byl tak nadržенý, že se rozhodl, že vyrazí někam do podniku. Třeba se mu tam povede někoho sbalit.

Svůj nápad se rozhodl ihned uskutečnit, vešel do koupelny, kde se osprchoval.

To mu moc času nezabralo. Ale další úpravy zevnějšku ano. Při pohledu na jeho štíhlou a pevnou postavu, krásnou, skoro až dívčí tvář, musel leckdo uznat, že to nemá zapotřebí. Myslel si to sám o sobě i Michal. Přesto však rád používal různé pleťové krémy a parfémy. Velkou pozornost věnoval i svým vlasům. Proto mu vždy trvalo skoro hodinu, než byl sám se sebou spokojený a mohl opustit koupelnu.

Další martýrium nastalo při výběru toho, co si vezme na sebe. Různého oblečení měl Michal plné skříně. Vždy, když

se rozhodl vyrazit ven mezi lidi, trvalo mu věčnost, než si vybral tu správnou kombinaci barev, střihu a vzorů a byl spokojený sám se sebou.

Když Michal nastupoval na zastávce do tramvaje, rozhlédl se kolem sebe. Nezahlédl však nikoho, kdo by ho zaujal. Proto se posadil a nepřítomně sledoval z okna večerní život velkoměsta.

„Ahoj, co si dáš?“ zeptal se barman, když se Michal usadil u baru jednoho z mnoha gay podniků v Praze.

„Ahoj,“ pozdravil ho Michal, a když si objednal dvojku bílého vína, rozhlédl se kolem sebe. Bylo už pár minut po desáté hodině, ale moc lidí tu nebylo. Přesto hned na první pohled zaujal Michala sympatický kluk. Seděl ob jednu stoličku vedle něho a povídal si s nějakým chlapem. Ten chlap Michalovi nic neříkal, ale kluk se mu moc líbil.

Nebyl to sice nějaký krasavec, ale měl zajímavou tvář a pěknou postavu. Michal mu odhadoval věk tak kolem třiceti, ale nebyl si jistý. To však nebylo rozhodující. Hlavní bylo, že se mu líbil.

Když Michal upil ze své skleničky, znovu se po neznámém klukovi ohlédl. Bylo to zrovna ve chvíli, kdy se na něho díval i onen neznámý. Michal na něho sotva znatelně pokývl, což mělo znamenat něco jako pozdrav, a potom ladně přešel pohledem na ostatní návštěvníky podniku. Nechtěl, aby si dotyčný myslel, že ho loví. Chtěl se nechat ulovit.

„Pěkný večer, máš tu volno?“ ozvalo se za Michalovými zády.

Ten se otočil po hlase.

„Jo je tu volno,“ přikývl staršímu muži, který se evidentně chtěl posadit. Neměl z toho sice moc radost, protože tajně očekával, že místo vedle něho zaujme nějaký pěkný kluk, ale nedalo se nic dělat.

„Díky,“ usmál se muž a usadil se vedle.

„Hm,“ zabručel Michal a dál sledoval dění v podniku.

Přesto mu neuniklo, že muž vedle něho na něm může nechat oči. Neustále Michala sledoval a hledal každičkou záminku, aby se ho mohl jakoby náhodně dotknout. Michalovi to bylo nepříjemné, ale nemohl nic dělat. Mohl si sice přesehnout jinam, ale to by zase ztratil výhled na kluka, který se mu líbil. A to nechtěl.

„Jsi tady poprvé?“ zeptal se muž vedle Michala.

„Ne,“ odsekl Michal.

Ten chlap mu začal být čím dál víc protivnější. I když musel uznat, že na to, že mu mohlo být kolem padesáti, neměl špatnou postavu. Michalovi by dokonce ani nevadil ten věk, nebylo by to poprvé, co by měl někoho staršího, ale dnes měl chuť na někoho mladšího. Navíc byl ten chlapec už evidentně pěkně pod parou.

„Že jsem tě tu nikdy neviděl,“ nenechal se odbýt neznámý muž.

„To se stává,“ odpověděl Michal nevrle a ani se na svého souseda ani nepodíval.

Za to kluka ob jednu stoličku sledoval stále častěji a lačněji. Cítil, že začíná být vzrušený a měl hroznou chuť se s tím neznámým klukem pomilovat. Jen ho štválo, že ten kluk si ho moc nevšímá. S přibývajícím časem a množstvím vypitého alkoholu se neznámý kluk stále častěji věnoval svému sousedovi, který do něho nepřetržitě hučel. A zřejmě se příjemně bavil.

„Dáme si spolu něco?“ zeptal se po chvilce neodbytně muž vedle Michala.

„Mám víno.“

„Já vidím, ale mohli bychom si dát něco lepšího.“

Michal se na muže vedle sebe mlčky podíval. Ten to považoval za počátek svého vítězství a mile se na Michala pousmál. A když si Michal vyndal z krabičky cigaretu, hbitě mu připálil.

Michal opět pohledem zhodnotil situaci, a když došel k závěru, že u kluka, který se mu líbil, nepochodí, rozhodl se využít situace. Lepší něco, než vůbec nic, řekl si a začal se věnovat muži vedle sebe.

„Tak co si tedy dáme?“ zeptal se drze Michal a nasadil svůj smyslný úsměv.

„To záleží na tobě, na co máš chuť,“ zaradoval se Michalův společník, „vyber si a já se postarám o zbytek,“ dodal

ještě dvojsmyslně a jako by mimochodem pohladil Michala po stehně.

Michal byl dnes šíleně nadržžený, a tak i když měl v úmyslu, že se pomiluje s nějakým mladším klukem, přesto se nedokázal ovládnout a tělem mu projelo příjemné vzrušení. Při pohledu do rozkroku jeho staršího společníka zjistil, že ani on na tom není lépe. A podle toho co Michal viděl, musel uznat, že se jeho soused nemá za co stydět.

„Tak pro začátek si můžeme dát Metaxu, ne?“ rozhodl suverénně Michal a znovu se na svého nového společníka pousmál. Dokonce víc, než měl v původně v úmyslu.

Důvodem jeho vřelého úsměvu byl pohled do peněženky jeho souseda, který ji vyndal z kapsy. Byla pěkně nabitá svazkem bankovek. Michal usoudil, že by nebylo špatné spojit příjemné s užitečným. Mohl by si užít a ještě k tomu i něco dobrého popít. Jeho soused vypadal na to, že nekouká na korunu, a když mu Michal dá to, po čem touží, mohla by být spokojenost na obou stranách.

„Tak ahoj nádherný kluku, já jsem Mirek,“ pozvedl muž svou skleničku, když byli obslouženi, a mlsně se pousmál.

„Já jsem Michal,“ představil se rovněž Michal a s Mirkem si přitůkl.

„A to je vše?“ podivil se Mirek zklamaně, když se Michal napil a položil skleničku na pult.

„Samozřejmě, že ne,“ pousmál se Michal, když mu došlo, co má Mirek na mysli, a políbil ho.